

Renginys – projektas skirtas advento laikotarpiui. Galima organizuoti ir keletą susitikimų. Šis renginys skirtas organizuoti mokykloje, tačiau atskiras dalis galima panaudoti ir parapijoje, dirbant su vaikais.

“ŠV. KALĖDŲ BELAUKIANT”

Gruodžio mėnuo.

Renginio tikslas.

1. Supažindinti visą mokyklos bendruomenę: mokinius, mokytojus, tėvelius ir kt. su senovės lietuvių liaudies Advento papročiais bei tradicijomis ir dabartiniu religiniu Advento apmąstymu.
2. Siekti, gilesnio ir abipusiško bendradarbiavimo tarp mokinių, mokytojų ir tėvų, vykdam bendrą ugdomąjį darbą į mokykloje.

Renginio uždaviniai

1. Sukurti jaukią ir šiltą šeimos atmosferą, kuri atspindėtų lietuvių liaudies Advento ir Kalėdų laukimo papročius bei tradicijas.
2. Sudaryti sąlygas visiems moksleiviams ir jų tėvams aktyviai dalyvauti įvairioje organizuojamoje veikloje.
3. Per įvairią veiklą atskleisti lietuvių liaudies papročių prasmę, taurumą ir grožį.
4. Per religinius apmąstymus pateikti tikrąją Advento prasmę.
5. Ugdyti gebėjimą ruoštis bei laukti kiekvienos šventės kaip didžiulio stebuklo.
6. Sudaryti galimybes bendradarbiavimui, pagarbai, tarpusavio supratimui, atleidimui ir susitaikinimui.

Laukiami rezultatai:

- Advento ir Kalėdų laikotarpiai yra turtingi papročiais ir tradicijomis, nors kartais susipynę su prietarais, tačiau jie siekia vieno tikslo – išugdyti dorą ir laimės siekiantį žmogų. Todėl auginant jaunąją kartą, svarbu perduoti tai, ką mūsų senoliai brangino ir puoselėjo.
- Renginio metu užsiėmimai vyks penkiuose veiklos “kampeliuose”. Renginio forma pasirinkta neatsitiktinai. Per tokią veiklą galima ne tik plačiau supažindinti su lietuvių liaudies papročiais ir tradicijomis, bet leisti ir patiems pajusti bei išgyventi to laiko dvasią. Mokiniai turės galimybę savo rankomis pasigaminti žvakę, kalėdinės eglutės žaisliuką, dainuoti, šokti, giedoti “spėti” ateitį ir t.t. Per kūrybinį darbą jie pajus Kalėdų laukimo džiaugsmą; galėdami veikti savarankiškai – pasitikėjimą savimi; patirs daug įspūdžių dirbdami kartu su draugais ir tėveliais. Mažose grupelėse vykstantys užsiėmimai sukurs jaukią ir šiltą namų aplinką. Nedidelėje grupelėje mokiniai greičiau pastebės vienas kitą, galės geriau pažinti ir nuoširdžiau bendrauti, nebus spūsties ir skubėjimo.

Renginio -projekto “ Šv. Kalėdų belaukiant” pagrindinės veiklos kryptys, pedagoginis tikslingumas

Į adventinį renginį kviečiami visi 1- 4 klasių mokiniai ir tėveliai. Prieš dvi savaites mokytojai ir tėveliai aptaria būsimą veiklą :

- Numato, per kokią veiklą ir kaip tėveliai bei mokytojai veiklos “kampeliuose”, sudomins vaikus.
- Aptaria veikloje dalyvaujančiųjų aprangą, mokyklos papuošimą autentiškais akcentais (balana, žvakutės, kalėdinės kompozicijos ir kt.)
- Parenka priemones reikalingas šiam vakarui.
- Mokiniam prieš savaitę pranešama apie mokykloje organizuojamą renginį. Projekto vadovas – “laiškanešys” aplanko visas klases ir moksleiviams įteikia kvietimą į šventę ir numatomą šventės programą. 4- tų klasių moksleiviai organizuoja veiklos “kampelių pristatymą” (jiems apie renginį pranešama prieš 2 savaites). Mokytojai turi galimybę su moksleiviais pasiruošti šiai šventei. Papuošti įvairius veikos “kampelius” ir numatyti ten vykdomą veiklą.

Projekto “Kalėdų belaukiant” detalus veiklos ir laiko planas

Data	Laikas	Darbo eiga
2005 m. gruodis	12.00-12.30	Paruošiama tešla kepiniams.
	12.30-13.00	Prie pirmojo įėjimo į mokyklą uždegama balana Laiptinėse bei koridoriuose uždegamos žvakutės Stiklinė siena papuošiama moksleivių piešiniais ir kalėdiniais atvirukais bei sveikinimais. Mokyklos fojė papuošiama kalėdine kompozicija. Ant sienų priklijuojamos rodyklės, kurios nurodo, kur ir koks veiklos “kampelis” yra. Mokykloje skamba tyli instrumentinė muzika.
	13.00-13.30	Mokiniai su tėveliais renkasi į mokyklą. Sudaromos 5 dalyvių grupelės, jos nukreipiamos į įvairius veiklos “kampelius”. Kiekviename kampelyje dalyvių grupė užtrunka po 30 minučių. (renginio metu naudotos priemonės žr. priede Nr.1)
		Žaislų dirbtuvėlė darbų kabinete - “ <i>Kalėdinių žaislų paslaptis</i> ”- kalėdinės eglutės žaislų gaminimas (veiklos eiga žr. priede Nr.2)
		Virtuvėje - “ <i>Preskučių kepyklėlė</i> ” (veiklos eiga žr. priede Nr.3)
		II įėjimas, po laiptais – “ <i>O kas bus rytoj...?</i> ” - liaudiški advento laukimo burtai ir spėjimai. (veiklos eiga žr. priede Nr.4)
		III laiptinė “ <i>Žvakių fabrikėlis</i> ”- žvakių gaminimas ir simbolika (veiklos eiga žr. priede Nr.5)
	Muzikos kabinetas – “” <i>folkloras</i> . (veiklos eiga žr. priede Nr.6)	
16.30-19.00		Aktų salėje Susikaupimo valandėlė adventinis vainiko pynimas. Mokiniai, jų tėveliai, mokyklos bendruomenės nariai renkasi į salę renginio - projekto užbaigimui. (veiklos eiga žr. priede Nr.7)

Renginyje naudotos priemonės

Kalėdinių žaislų darymas: spalvotas popierius, klijai, siūlai, oda, žirkklės, adata, šiaudai, žvakės patalpos apšvietimui.

Prėskučių kepyklėlė: 1 kg miltų, 250 g aliejaus, stiklinė aguonų, druskos, mielių, prijuostės, skarelės, peiliai, kepimo skardos, žvakės patalpos apšvietimui.

“O kas bus rytoj...?”: šiaudų kūlis, palaidi šiaudai, malkos, pupos, žirniai, vaškas, vanduo, grūdai, žvakės patalpos apšvietimui.

“Žvakių fabrikėlis”: burokai, parafinas, knatas, peiliai, bulvių skustukai, elektrinė, plytelė, indas parafinui, samtis, prijuostės, žvakės patalpos apšvietimui, Šv. Rašto citatos.

“Dainų ir žaidimų pynė”: stalas su žiemos puokšte, žvakidė, žvakės, mikrofonas, kanklės, akordeonas. Šokiai ir žaidimai iš knygelės *“Lietuvių liaudies rateliai, žaidimai, šokiai, V., 1998. Giesmės – “Liturginis maldynas” V., 1984. Lietuvių liaudies dainos “Sodai sodai leliumai, V., 1998. Lietuvių liaudies rateliai, žaidimai, šokiai. (2004). Metodinė priemonė pradinių klasių mokytojams. Vilnius.*

Susikaupimo valandėlei: magnetofonas, muzikinis įrašas “Ave Marija”, didelės žvakės, popierinės juostelės, mažos žvakelės, eglės šakelės, obuoliai, vienspalviai kalėdinės eglutės žaisliukai, saldainiai.

KALĖDINĖS EGLUTĖS ŽAISLŲ GAMINIMAS

Patalpoje užgesintos šviesos, dega tik žvakės. Susirinkę vaikai susėda aplink stalą. Groja tyli instrumentinė muzika. Susitikimo metu vaikai supažindinami su Kalėdų eglutės prasme ir senaisiais kalėdinės eglutės žaislais.

-Praėjus 1000 metų po Kristaus gimimo, kai kuriose Europos bažnyčiose atsirado paprotys vaidinti Švento Rašto pasakojimus. Mėgstamiausia tema- pasaulio sukūrimo istorija. Edeno – rojaus- sodui pavaizduoti scenos viduryje pastatydavo amžinai žaliuojantį medį ir apkabinėdavo jį įvairiausiais vaisiais. Dažniausiai tam būdavo parenkama pušis arba eglė. Laikui bėgant šis medis įgavo kitą prasmę. Jis pradėjo simbolizuoti Jėzų – nuodėmių tamsos nugalėtoją. Todėl eglė imta puošti spindinčiais žaisliukais ir žvakutėmis.

– Šiandien mes visi susirinkome gaminti papuošalų Kalėdų eglei. Senovės lietuviai eglių nepuošdavo blizgančiais žaisliukais ar įmantriomis žėrinčiomis girliandomis. Eglutė buvo puošiama savo rankų dirbiniais. Visi papuošalai buvo gaminami iš šiaudų, popieriaus, odos, siūlų ir t.t. Čia merginos ir moterys parodydavo savo sugebėjimus bei fantaziją. Mažesni vaikai darydavo paprastesnius papuošalus, pavyzdžiui, iš popieriaus karpydavo angelus. Kaip smagu po to sėdėti prie tokios eglutės ir džiaugtis savo padarytais žaisliukais. Šiandien ir mes darysime tokius Kalėdinės eglutės papuošalus kaip mūsų senoliai.

Vyksta bendra vadovo ir vaikų veikla.

PRĒSKUČIŲ KEPYKLĖLĖ

Tešla paruošta kepimui, dega žvakutės, stalas papuoštas kalėdine kompozicija. Vadovė, pasipuošusi balta skarele ir prijuoste, laukia ateinančių vaikų. Susirinkę vaikai sustoja ar sutūpia aplink vadovą ir klausosi pasakojimo.

– Žmonės norėdami pagerbti ateinantį Atpirkėją – Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, visą Adventą laikosi rimties bei susikaupimo, penktadieniais nevalgo mėsinių patiekalų, tai vadinama pasninku. Tačiau pasninkas taip pat reiškia susilaikymą ne tik nuo maisto, bet ir nuo pikto žodžio, darbo. Kūčių vakarienės metu, kuomet prisimename Jėzaus gimimą, taip pat nevalgysime mėsos bei pieno produktų, tai kartais vadinama sausuoju pasninku. Bet sumanios šeimininkės sugeba ir be mėsos ar pieno prigaminti įvairiausių patiekalų iš žuvies, daržovių, vaisių ir t.t. Tradiciškai ant stalo būna dvylika valgių, tiek, kiek Jėzus vėliau turės apaštalų, savo mokinių. Prėskučiai yra tradicinis Kūčių patiekalas. Juos žmonės įvairiai vadina: šližikais, prėskučiais, kūčiukais... Jų receptas yra labai paprastas: 1 kilogramas miltų, pusė stiklinės aguonų, 250 gramų aliejaus, 50 gramų mielų ir šiek tiek druskos.

- Jūsų mamytės dabar yra labai užimtos, todėl retai kuri namuose kepa prėskučius. Tad šiandien galėsime visi kartu juos pagaminti bei iškepti. O po to visi pasivaišinsime.

Mokiniai padedami mokytojos mokosi kaip pagaminti ir kepti prėskučius. Vaikai pjausto tešlą, deda į kepimo skardas ir kepa orkaitėje. Iškeptais prėskučiais visi vaišinasi.

LIAUDIŠKI ADVENTO LAUKIMO BURTAI IR SPĖJIMAI

“Kampelis” paruoštas veiklai. Dega žvakutės, linine staltiese užtiestas stalas. Vadovas papasakoja apie advento laikotarpį.

-Adventas – laukimo ir pasiruošimo apmąstymų ir susikaupimo metas. Žmonės įvairiausiai būdais stengiasi išreikšti artėjančių švenčių laukimo džiaugsmą. Adventas yra laukimo, stebėjimo, ruošimosi metas.

-Gausiai yra išlikę advento-Kalėdų orų spėjimai, tikėjimai, burtai dažniausiai yra siejami su siekimu apsaugoti ūkį ir šeimą nuo vargų ir nelaimių, padėkoti Dievui už sėkmingus praėjusius metus ir užtikrinti gerovę ateinantiesiems. Pagal advento-Kalėdų ciklo orus ir įvairius gamtos ženklus žmonės spėdavo ateinančių metų orą, darbų pradžią ir sėkmę, gerovę ar nelaimes. Labai daug advento tikėjimų buvo susiję su gyvuliais. Nemaža vietos užima spėjimai, tikėjimai ir burtai, kurie turi ryšį su asmeniniu žmogaus gyvenimu, vestuvėmis, mirtimi ir kt. Mes žinome, jog ateitį tik vienas DIEVAS težino, tad mūsų spėjimai yra tik žaidimas.

-Sakyta, kad per adventą negalima kirsti miško. Šio draudimo nepaklausiusieji pasakojo matę tarp medžių aukštą žilą moterį miškų dvasią. Užsimojus kirviu medin, pasigirsdavę kraupūs garsai, raudojimas. Iš advento laike kirštų medžių suręsta pirkia žmonės nesidžiaugę. Tokioje pirkioje dažnai naktimis baladojasi, vyksta netikėčiausi nutikimai. Žmonės stengdavosi mažiau dirbti, o daugiau melstis ir laukti gimiančio Kristaus.

- Ribojant darbus, atsirasdavo daugiau laiko stebėti gamtos reiškinius, iš kurių bandyta nuspėti būsimą derlių. Jei sniegas gilus, tikimasi gero vasarojaus. Saulėtos dienos pranašavo gerą daržovių derlių. Jei per adventą šalta, tai bus karšta vasara ir didelės perkūnijos. Dažni atodėkiai turėję nulemti rugių grūdingumą. Žvaigždėtos naktys pranašavo žuvingus metus. Dideli sniego kšniai vėjuotomis naktimis moterims žadėjo gerą sėmenų derlių.

O sulaukę Kūčių žmonės tikėjo tos nakties paslaptinguumu, todėl laikėsi visokiausių papročių ir prietarų (p. 18–29, J. Balys „Lietuvių kalendorinės šventės“ 1993).

- Kūčių dieną dirbdavo tik tuos darbus, kurie reikalingi šventėms. Taigi linų nebraudavo, nekuldavo, nevažiuodavo miškan, neverpdavo, nemaldavo. Vyrų parūpindavo gyvuliams pašaro, kūrendavo pirtį, o moterys valydavosi, tvarkydavo namus, kepdavo pyragus, gamindavo valgius.
- Kūčių vakarą atsineša šieno vidun, nes pats kūdikėlis Jėzus gimė ant šieno.
- Po Kūčių vakarienės nuima šieną nuo stalo ir padeda jį po stalu. Mažiems vaikams liepiama gulti ant to šienelio, kad jie kitais metais nesirgtų.
- Pakūčiavoję visa šeima traukia iš po staltiesės šiaudus. Kuris ištrauks ilgą- tas gyvens ilgai ir laimingai, o kas trumpą, tas greitai mirs.

- Kūčių naktį tvartelyje gyvuliai prabyla žmogaus balsu, ir jei kas netyčia jų kalbą išgirsta, tas sužino, kur paslėpti pinigai ir kiti turtai. O jei tyčiomis klausosi- išgirde miršta.
- Kūčių vidurnaktį šuliniuose vanduo virsta vynu, tai tęsiasi 1 minutę. Jei kas nors nori to vandens pasisemti, bet nepataiko nueiti, tad prisisemia tik varlių pilną kibirą.
- Kad vasarą užderėtų obuoliai, sodininkas Kūčių vakarą eina į sodą ir kiekvieną obelį apkabina.
- Kas Kūčių dieną nueina į mišką ir parsineša bent vieną malką, tam visus metus gerai seksis.
- Kūčių vakarą niekas nelaužo balanų, neskaldo malkų, kad gyvuliai ragų nenusilaužtų.
- Po Kūčių vakarienės jaunimas burdavosi ir bandydavo nuspėti savo ateitį. Jei paimdavo lyginį skaičių malkų, tai ateinantys metai bus derlingi, o galbūt net ištekės ar ves.
- Kūčių vakarą paima gabalėlį švino (arba vaško) ir jį sutirpinę, pila į šaltą vandenį. Po to žvelgia, kokia figūra gavosi ir iš to spėja ateitį. Pvz., jei panašu į šautuvą – gal išvyks kariuomenėn, jei panašu į vaiką- gal susilauks kūdikio, o jei žiedą - ištekės, ar ves, o gal į arklį – taps turtingas.
- Jei Kūčių dieną sninga, tai bitės kitais metais daug spiečių leis.
- Jie Kūčių vakarą sninga dideliais gabalais, tai avys ves daug ėriukų ir jie visi gerai augs.
- Kūčių naktį, sako raganos jodinėjančios oru ant tuščių avilių.
- Jei Kūčių vakarą atvyksta svečias, jį visa šeima vaišina ir džiaugiasi. Tatai esanti didelė laimė.
- Kūčiom kiekviena šeimyna verda kviečių, žirnių, pupų ir kanapių mišinį. Šis patiekalas kartais vadinamas kūčia. Jį valgo užsaldę medumi, vildamiesi geresnių metų.
- Žirnius, pupas ir kt., rastus šiene patys valgo arba vištoms atiduoda. Vištoms duoda šitaip: paima geležinį lanką, ten suberia tas liekanas ir padeda. Sako, kad taip palesintos vištos nemėto kiaušinių.
- Per Kūčias vakarieniaujant svarbu, kad visi žmonės sėdėtų poromis. Kitaip kažkas turėsias mirti.
- Taip pat spėjama ateiti su žirniais ir pupomis. Jei paėmęs saują žirnių ar pupų suskaičiavęs randi lyginį skaičių, tai ištekėsi ar vesi.

Mokiniai patys traukia šiaudus, skaičiuoja saujoje laikomas pupas ar riešutus. Dalinasi įspūdžiais.

ŽVAKIŲ GAMININIMAS IR SIMBOLIKA

-Viskas paruošta darbui. Patalpoje dega kelios žvakės. Vaikai kviečiami patogiai įsitaisyti. Veikla pradedama pasakojimu apie žvakių gaminimą senovės Lietuvoje.

Vadovas:

-Senovėje žmonės neturėjo elektros ir žinoma nebuvo tokių gražių šviestuvų, kurie dabar puošia mūsų namus. Neturėjo prožektorių keliui pasišviesti, o kaimo gatvės taip pat nebūdavo apšviestos. Todėl žmonės naudojo žibelines lempas arba žvakes. Tačiau ne visi turėjo pinigų nusipirkti žibalinę lempą ar žvakių. Todėl jie darė paprasčiau – žvakes pasigamindavo iš runkelių. Šitos žvakės ilgai degdavo, jomis pasišviesdavo kambaryje ar tvarte šeriant gyvulius, o galbūt keliaujant pas kaimyną.

- Šiandien ir mes pabandysime pasidaryti tokių žvakių.

Mokiniai skaptuoja runkelius, stato į juos knatą ir pila ištirpintą ant plytelės parafiną. Kol žvakės stingsta vadovas uždega viduryje didelę žvakę ir kviečia vaikus pagalvoti.

- Vaikai, prašau pagalvokite ir pasakykite, ką Jums primena deganti žvakė. [Vaikai pateikia įvairius atsakymus ir pasidalina savo patirtimi

- Žvakės šviesa skleidžia spindulius ir kartu traukia į save. Ji tirpsta ir mažėja. Kai uždegame žvakę tamsa būna nugalėta. Ir stebėdami žvakę galime mąstyti apie Dievą, kuris atėjo kaip didžiulė Šviesa ir išsklaidė tamsumas.

- Kiekvienas pasiimkime savo pagamintą žvakę Ir skaitydami žodžius iš Šv. Rašto apie šviesą ją uždekime liepsna nuo didžiosios žvakės.

Vaikai skaito įvairias ištraukas ir Šv. Rašto apie Šviesą. Ir deda savo pagamintas žvakes, sudarydami apskritimą.

1. *Viešpats yra mano šviesa ir išgelbėjimas Ps 27,1*
2. *Apsisiautęs garbe ir didybe, apsigaubęs šviesa lyg drabužiu Ps 104,1-2*
3. *Jiis yra lyg šviesa, šviečianti tamsoje doriesiems. Ps 112,3*
4. *Tauta, gyvenusi tamsoje, išvydo didžiulę šviesą. Iz 9,1*
5. *Taada tartum aušra užtekės tavo šviesa Iiz 58,8*
6. *Tavo žodis – žibintas man kojoms ir šviesa mano takui. Ps 105,130*
7. *Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. Jn1,9*
8. *Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožia. Jn1,5*
9. *Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“. Jn 8,12*
10. *Jūs - pasaulio šviesa. Tešviečia jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“. Mt 5, 16*

DAIŅŲ IR ŽAIDIMŲ PYNĖ

Vaikai susirenka į didesnę patalpą, kurioje tyliai skamba kalėdinė kanklių muzika. Uždegamos žvakės. Vadovas.

- Šiandien susirinkome, pabūti kartu, pasidžiaugti vienas kitu ir žinoma palinkėti, kad gimęs Kristus atneštų į mūsų širdes gerumo, darbštumo, nuoširdumo ir žinoma džiaugsmo. Seniau jaunimas tokiais tyliais ir ilgais žiemos vakarais dainuodavo, giedodavo, žaisdavo įvairius žaidimus, šokdavo. Tad dabar mes ir pasimokinsime keletą iš jų.

<p style="text-align: center;">Ratelis AGUONELĖ</p> <p>Klausė žvirblis - čiulbuonėlis Pas ta pilka karvelėlį: Kaip, kaip aguonėlę sėja? (2) Šitaip, šitaip, va ir va kaip Šitaip, šitaip, va ir va kaip Taip, taip aguonėlę sėja (2) Aguonėlę sėja, - laisto, - dygsta, - auga, - žydi, - noksta, - rauna, - krečia, - mala, - valgo.</p>	<p style="text-align: center;">Žaidimas IŠĖJO TĖVELIS</p> <p>Išėjo tėvelis į mišką, Išėjo motinėle į mišką, Išėjo tėvelis, išėjo motinėle, Išėjo visi vaikai į mišką. (2x2 k.)</p> <p>Pamatė tėvelis pelėdą, Pamatė motinėle pelėdą...</p> <p>Nušovė tėvelis pelėdą, Nušovė motinėle pelėdą...</p>	<p style="text-align: center;">AUGO GIRIOJ AŽUOLĖLIS</p> <p>Augo girioj ažuolėlis, (3) Pas teveli sūnaitėlis. (3)</p> <p>Rūpinosi tėvužėlis, Kad jo mažas sūnaitėlis.</p> <p>Nesirūpink, tėvuželi, Užaugo tavo sūnaitėlis.</p>
<p style="text-align: center;">Ratelis ŽYDI RADASTA</p> <p><i>Viena mergaitė pasodinama viduryje rato .Einantys ratu dainuoja: Žydi radasta rūtų vainike, Mes prieš ją visi galvas nulenkę. Oi radasta, kas tau tiks, tavo vietoj pasiliks Oi radasta, kas tau tiks, tavo vietoj pasiliks“ Viduryje sėdinti žaidėja išsirenka vieną žaidėją iš rato, pavadina jį gėlės pavadinimu (atitinkamai moterišku ar vyrišku) ir pasodina jį vietoje savęs. Toliau dainuojama, įpinant į dainą naują gėlės pavadinimą</i></p>	<p>Parnešė tėvelis pelėdą, Parnešė motinėle pelėdą...</p> <p>Nupešė tėvelis pelėdą, Nupešė motinėle pelėdą...</p> <p>Iškepė tėvelis pelėdą, Iškepė motinėle pelėdą...</p> <p>Suvalgė tėvelis pelėdą, Suvalgė motinėle pelėdą...</p>	<p>Užaugo tavo sūnaitėlis, Bus Lietuvos kareivėlis.</p> <p>Man nereikia kareivėlio, Tik man reikia artojelio.</p> <p>Nepabuvęs kareivėliu, Nebus geras artojėlis.</p> <p>Augo kieme liepužėlė, Pas močiutę dukružėlė.</p>
<p style="text-align: center;">Žaidimas ŠIAUDŲ BATAI</p> <p>Šiaudų batai Šakaliniai padai 2 k.</p> <p>Aš negaliu šokinėt Man kojelę skauda</p> <p>Užlenkia kitą koją ranka ir šokinėdami ant kitos kojos dainuoja</p> <p>Aš negaliu šokinėt Man kojelę skauda</p>	<p style="text-align: center;">Ratelis PADAINUOSIM MES SUSTOJĘ</p> <p>Padainuosim mes sustoję, Oi oi oi, Kaip paukšteliai žaliai gojui, Oi oi oi.</p> <p>Padainuosim mes susėdę, Oi oi oi, Kaip paukšteliai vienasėdy, Oi oi oi.</p> <p>Padainuosim mes sutūpę, Oi oi oi, Kaip paukšteliai palei upę, Oi oi oi.</p>	<p>Rūpinosi motinėle, Kad jos maža dukružėlė,</p> <p>Nesirūpink, motinėle, Užaugo tavo dukružėlė.</p> <p>Užaugo tavo dukružėlė, Bus drobėlių audėjėlė.</p>

Mokiniai kartu dainuoja, žaidžia. Galima įtraukti ir kitus žaidimus, daineles ar ratelius. (*Lietuvių liaudies rateliai, žaidimai, šokiai.* (2004). Metodinė priemonė pradinių klasių mokytojams. Vilnius.)

Aš pasėjau linelius (Žemaičių darbo daina)

The image shows a musical score for the Lithuanian folk song 'Aš pasėjau linelius'. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 108. The lyrics are written below the notes. The first line of lyrics is '1. Aš pa - sė - jau li - ne - lius te - tu - šė - lio dar - žė - ly.' and the second line is 'Ri - tin do - bil, ri - tin do - bil, ri - tin do - bil, je.'

1. Aš pasėjau linelius
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
2. Man išdygo lineliai
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
3. Man išsaugo lineliai
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
4. Man pražydo lineliai
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
5. Aš nuroviau linelius
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
6. Aš parvežiau linelius
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
7. Aš išmyniau linelius
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
8. Aš suverpiau linelius
Tetušėlio daržely.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.
9. Aš išaudžiau duobeles
Iš tētušio darželio.
Ritin dobil, ritin dobil,
Ritin dobil, je.

SUSIKAUPIMO VALANDĖLĖ

Renginio vedančioji kreipiasi į susirinkusius dalyvius.

-Sveiki susirinkę maži ir šiek tiek ūgtelėję, dideli ir suaugę. Šiandien mes susirinkome šiek tiek stabtelėti ir naujai pažvelgti, ką mums reiškia Adventas, kokia jo prasmė ir reikšmė mūsų kiekvieno gyvenime.

-Jau nuo Advento pradžios mes stengėmės būti geresniais, darėme daug gražių darbų ir pasiryžimų ir taip laukiame tos nuostabios šventės – Jėzaus gimimo dienos – šv. KALĖDŲ. Mes visi kartu galime naujai išgyventi šį didžiulį stebuklą. Advento vainikas yra vienas iš senųjų simbolių, ženklų, iki šiol labai populiarius daugelyje šalių. Senasis vainikas būdavo pinamas iš eglės šakelių. Jų žaluma simbolizavo viltį. Žaliuojančios šakelės vidury žiemos – artėjančios gyvenimo ir vilties šventės nuojauta.

-Savo apskrita forma vainikas primena žiedą, Apskritimas žiedas simbolizuoja susijungimą, vienybę, tobulumą. Advento vainikas mums byloja: “Artinasi laiko pilnatvė, išsipildymo metas. Viešpats taip arti. Dievas taps žmogumi, vienu iš mūsų,- sujungdamas Dangu ir žemę.

Kiekvieno kūdikio laukimas ir jo gimimas į šeimą atneša šventę ir džiaugsmą. Jėzaus mama Marija taip pat džiaugėsi laukdama gimstant Jėzaus.

Dabar matysite šokį Ave Marija” ir pabandykite kartu džiaugtis su Marija. (*muzika: Kenny G. “Ave Marija” – šoka 4 klasės mokiniai inscenuotą džiaugsmo šokį*).

-Kaip Marija džiaugėsi ir laukė, taip ir mes turime išmokti džiaugtis. Bet taip turime išmokti ir laukti, nes Adventas ir reiškia džiaugsmingo laukimo laiką. Šiandien pabandysime nupinti advento vainiką.

Adventinio vainiko pynimas

Advento vainiką pina visi vaikai. Kadangi moksleivių daug, kiekviena klasė pina atskirus vainikus vadovaujant jų mokytojai ir renginio vedančiajai. Visi sėdi ratu. Viduryje kiekvieno vainiko mokytojos padeda didelę žvakę.

-Žvakės šviesa mums primena gerąjį Dievulį. Jo begalinę meilę mums kiekvienam. Jis šviečia mums, kad nepasiklystumėme tamsoje, savo negeruose darbuose ir veda į šviesą, kad galėtume būti dar geresniais. Jis savo meilę dalina veltui be pinigų.

Tiesiami “keliai”.

-Laukdami Jėzaus gimimo šventės mes stengiamės padaryti daug gero kitiems. Tarsi nutiesdami kelius į kito širdelę. Kam reikalingas kelias? Suprantama, kad galėtume keliauti ir susitikti vienas su kitu. Dabar pažvelkime vienas į kitą ir nusišypsokime. Štai mes ką tik nutiesėme mažą šypsenos keliuką. Dabar tą patį padarysime su šiomis popierinėmis juostelėmis.

Mokytojos paima juostelę ir nuo žvakės nutiesia kelią į kurią nors vaiką. Tada, tas vaikas, į kurią nutiestas kelias eina ir padaro tą patį.

Žvakelių uždegimas.

-Kai mes nutiesiame kelią į kito širdelę atleidimu, rankos padavimu, pasidalinimu, žaisliuko dovanojimu, paglostymu, mes parodome jam savo ir Dievulio meilę. Jam tada pasidaro labai šilta ir gera, tarsi užsidega žvakutė jo širdelėje. Ar norite uždegti žvakutę kito širdelėje? [taip]. Dievulis mums duoda jėgų ir noro mylėti vienas kitą, todėl savo žvakutes užsidegsime nuo didžiosios žvakės, kuri stovi rato viduryje.

Tyloje ir labai atsargiai raginami atlikti šią užduotį - pavyzdį parodo mokytoja Ji nueina ir pasiima vieną žvakutę iš dėžutės ir užsidegusi ją nuo didžiosios žvakės pastato vieno kelio gale.

Tuomet tas vaikas, kuriam buvo pastatyta žvakelė, padaro tą patį kitam.

Vainiko pynimas iš eglės šakų.

-Mes augame ir gyvename tarsi medžiai. Tačiau pažvelgę už lango galime pamatyti, jog medžiai be lapų. Kodėl? Dabar žiema, medžiai ilsisi. Tarsi miega. Bet yra medžių, kurie net ir žiemą nepasiduoda šalčiui ir žaliuoja ir žiemą, ir vasarą. Kokie tai medžiai? (eglės, pušys) Jie turi visai kitokius lapus. Mes irgi galime nepasiduoti šalčiui ir blogiui, bet stengtis daryti tik gera ir būti žaliuojančiais medžiais visus metus. Dabar pimsime vainiką iš eglės šakų, kiekvienas padėdamas po šakelę ir pasiryždamas savo širdelėje būti labai geru vaiku.

Mokytoja paima vieną šakelę ir padeda šalia žvakutės, taip padaro kiekvienas vaikas.

Puošimas kankorėžiais

-Pagalvokite ir pasakykite, kokios gėlės žydi lauke? Dabar lauke niekas nežydi. Kodėl? Nes šalta labai labai šalta. Gal galite visi kartu parodyti šaltį. [vaikai demonstruoja] Todėl mūsų vainiką papuošime kankorėžiais, tai ne gėlės, tačiau nuostabūs medžių vaisiai. Kuomet kankorėžiai buvo lauke, jie buvo susiglaudę, o dabar jie išsiskleidė, kodėl taip atsitiko? [jie pajuto šilumą] Kai mums kas nors parodo meilę, mes kaip tie kankorėžiai išsiskleidžiame ir norime vienas kitą apkabinti. *Visi išsiskleidžia rankas, kad parodytų, kaip reikia apkabinti. Kiekvienas vaikas ant eglės šakelių padeda po kankorėžį.*

Puošimas obuoliais.

-Obuoliai mums primena mūsų pirmųjų tėvų Ievos ir Adomo istoriją. Gerasis Dievulis sukūrė juos pačius pirmuosius, labai juos mylėjo ir gera linkėjo. Adomas ir Ieva gyveno nuostabiame sode, tačiau jie nepaklausė gerojo Dievo ir vieną vaisių nuraškė nuo uždraustojo medžio. Tad mes prisimindami Adomą ir Ievą padėsime po obuolį, kaip simbolį, kad galėtume visuomet klausyti ir gerojo Dievo ir žinoma tėvelių bei daryti gerus darbelius.

Visi padeda po obuolį iš vidinės vainiko pusės.

Puošimas žaisliukais..

-Šie gražūs ir blizgantys žaisliukai mums primena dovanas, kurias gauname gimimo dienos ir įvairių švenčių progomis. Jie blizga ir suteikia mums daug džiaugsmo.

Išdėliojami žaisliukai

-Gerasis Dievas žinodamas, kaip mes mėgstame dovanas, padovanojo mums labai didelę ir brangią dovaną – Jėzų. Todėl mes puošdami žaisliukais vainiką ir Kalėdų eglutę prisiminkime brangenybes, auksą, turtą pilnatvę. Jų spindesys mums sako: “netrukus gims Kūdikius, prasidės aukso amžius ir ateis laiko pilnatvė”.

Puošimas saldainiais.

-Nei viena šventė nepraeina be saldumynų. Jie taip pat mums suteikia džiaugsmo. Jie mums sako: “gimus Kūdikiui prasideda smagus ir saldus metas”.

Saldainiai išdėliojami ant Advento vainiko ten, kur yra dar vietos. Pavyzdį parodo mokytoja..

- Adventas tęsiasi 4 savaites, tad mes savo vainiką papuošime 4 žvakėmis. Viena po kitos žvakių uždegimas reiškia artėjantį Jėzaus gimimą, augančią šviesos pergalę prieš tamsą.

Uždegama pirmoji žvakė ir vienas moksleivis perskaito (g.b. moksleivių sukurta) maldą.

-Dieve, mūsų Tėve! Tu pamilai šią žemę ir jos gyventojus, todėl atsiuntei savo Sūnų, kuris tapo mūsų broliu. Lai ši uždegta žvakė liudija mūsų troškimą priimti Jėzų į savo širdis ir drauge su Juo Tave garbinti, Tau dėkoti, visų žmonių Tėve. Tu per amžius esi didis savo gailestingumu ir meile. Amen.

Uždegama antroji žvakė ir vienas moksleivis perskaito (g.b. moksleivių sukurta) maldą.

- Dangaus Tėve, sukūręs pasaulį ir žmones, Tu per visus amžius ieškojai kelių į žmogaus širdį. O kai prisiartinio malonės metas, Tu prabilai per savo mylimąjį Sūnų. Jis dosniai mus myli ir moko mylėti. Leisk mums visuomet nepaliaujamai mylėti Tave, kad galėtume mylėti ir kitus. Amen.

Uždegama trečioji žvakė ir vienas moksleivis perskaito (g.b. moksleivių sukurta) maldą.

- Mūsų Tėve, savo meilės jėga palaikyk, o Tėve mūsų kelionę, į susitikimą su Tuo, kuris ateina ir padaryk, kad, būdami atkaklūs ir kantrūs brangintume savyje tikėjimą ir reikšdami dėkingumą priimtume šią didžią džiaugsmo naujieną.

Uždegama ketvirtoji žvakė ir vienas moksleivis perskaito (g.b. moksleivių sukurta) maldą.

-Šventasis Tėve, mes Tau reiškiamo savo padėką, kad suvienijai mus kartu pradėti pasiruošimą Kalėdoms. Šloviname Tave už šviesą, kuri jau spindi mūsų širdyse ir kurią Tu vis dar nori didinti. Prie šio adventinio vainikų mes meldžiame Tave: padaryk, kad diena po dienos atpažintume Jėzuje šviesą, kuri nugalė tamsą, matytume Jame gyvybę, triumfojančią prieš mirtį, meilę kuri sušildo širdis. Besiartinančios Kalėdos tegul randa mus užtvindytus šviesos, pilnus gyvybės ir meilės, pasiruošusius priimti Tą, kuris ateina iš Tavęs ir su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja per amžių amžius. Amen.

- Prie šio nuostabaus adventinio vainiko galime prisiminti keletą giesmelių ir jas pagiedoti.

Galima giedoti tas giesmeles, kurias vaikai jau žino arba yra pasiruošę šiam renginiui.

“Atsamba balsas iš dangaus”;

“O Kristau, dangų atdaryk”;

“Ką padarėt vienam...”

“Šventą naktį” ir kitas

- Džiaugsmingai laukdami Šv. Kalėdų pabūkime geresniais, pabūkime švelnesniais, kad Kūdikėlis Jėzus galėtų užgimti kiekvieno mūsų širdyje.

14 ATSKAMBA BALSAS IŠ DANGAUS

*m. Juozo Naujalio
ž. kun. Stasio Ylos*

1. At - skam - ba bal - sas iš aukš - tai, ra -
mi - na il - ge - sį žmo - gaus.
Nak - ties tam - sa jau trau - kia - si, švie -
sa pa - sklin - da iš dan - gaus.

2. Ateik, greičiau, Sūnau dangaus,
Ir amžių amžiais viešpatauk,
Malonės aušrą žemėn leisk,
Nušvieski saulės spinduliais.

3. Teskamba amžina garbė,
Tau, Tėve, Sūnų siuntusiam,
Ir Sūnui, nūn ateinančiam,
Ir Dvasiai, širdis guodžiančiai.

O KRISTAU, DANGŲ ATDARYK 87

$\text{♩} = 82$

1. O Kris - tau, dan - gų at - da - ryk,
i že - mė kuo grei - čiau at - vyk
ir ap - lan - ky - ki mus kal - tus,
i lai - mė mums at - kelk var - tus.

2. Ramybės Viešpatie, ateik,
Paguodos mūsų sieloms teik,
Vaduok žmoniją iš nakties,
Atnešk jai dangiškos vilties.

3. O Kristau, dangų atdaryk,
Pavargom vėtrų sūkury.
Pasaulį siautėja tamsa -
Malonės atgaivink rasa.

KĄ PADARĖT VIENAM

m. Willard F. Jabusch

Ką pa - da - rėt vie - nam iš ma - žiau - sių - jų
bro - lių, tą pa - da - rė - te man.

1. Bu - vau iš - troš - kęs, da - vei man van - dens,
bu - vau iš - al - kęs pa - val - gy - di - nai. Pas ma - no
tė - vą ta - ves lau - kia džiaugs - mas.

2. Buvau benamis - duris atdarei,
Buvau aš nuogas - man rūbą davei.
Pas mano Tėvą...
3. Buvau ligonis - mane tu slaugei,
Buvau belaisvis - mane aplankei...
4. Buvau paklydęs - už rankos vedei,
Buvau keleivis - nakvynę davei...
5. Buvau nuliūdęs - mane raminai,
Širdgėla spaudė - mane supratai...
6. Praradau viltį - tu ją gražinai,
Nugalėt baimę mane mokinai...

ŠVENTĄ NAKTĮ

1. Šven - tą nak - tį pra - kar - tē - lėj
 žvaigž - dės kri - to iš dan - gaus.
 Iš - si - pil - dē duo - tas žo - dis,
 gi - mė Die - vas ir žmo - gus.
 Že - mėj gies - mės skam - ba Tau, svei - kas, Jė - zau,
 Kū - di - kė - li, Vieš - pa - ties dan - gaus.

2. Snaigės suka baltą ratą,
 Leidžiasi po kojų Tau,
 Būk pasveikintas, Vaikeli,
 Angelų giesmėm šventom.
 Žemėj giesmės skamba Tau,
 Sveikas, Jėzau, Kūdikėli,
 Viešpaties dangaus.

RAMYBĖ TEKA

m. Carey Landry

$\text{♩} = 96$

1. Ra-my-bė te-ka kaip u-pe-lis iš ta-
vės ir iš ma-ņės, te-ka į ne-ra-mią
šir-dį, ten ra-my-bė iš-si-lies.

2. Jo meilė teka kaip upelis,
Iš tavęs ir iš manęs,
Teka ji į kietą širdį,
Ten vėl meile išsilies.
3. Jo džiaugsmas teka kaip upelis,
Iš tavęs ir iš manęs,
Teka jis į liūdną širdį
Ten džiaugsmu vėl išsilies.
4. Malonė teka kaip upelis,
Iš tavęs ir iš manęs,
Teka į kiekvieną skausmą,
Ten ramybė išsilies.

Projekto nauda ir reikšmė doroviniam, religiniam ir etniam auklėjimui

1. Mokyklos bendruomenė dalyvaudama renginyje išgyvens liturginius metus tautinių tradicijų kontekste.
2. Mokiniai dalyvaudami projekto įgyvendinime bus ugdomi doriniu, socialiniu, pilietiniu, patriotiniu, estetiniu aspektu. Įvairūs integraciniai ryšiai padės formuoti vientisą holistinį pasaulio suvokimą.
3. Visos veiklos metu numatytos empirinio patyrimo galimybės (liesti, klausytis, uostyti, žiūrėti) sudarys galimybę mokiniams kaupti ilgai įsimenančią informaciją apie tautos papročius, tradicijas, dorinį ir religinį gyvenimą.
4. Tėvėlių ir vaikų bendradarbiavimas ir dalyvavimas renginyje teigiamai veiks mokinių kūrybingumą ir aktyvumą, padės tėvams geriau pažinti savo vaiką, jo gebėjimus ir įgūdžius.
5. Įvairių meno formų ir meninės veiklos panaudojimas ne tik leis mokiniams išreikšti savo mintis, ugdyti kūrybiškumą, bet suteiks pedagogams vertingos informacijos apie vaikų žinias ir besiformuojantį požiūrį į vertybes. Tai leis numatyti ir planuoti tolimesnes dorovinio, religinio ir estetinio ugdymo (-si) gaires.
6. Per bendrą veiklą “kampeliuose” mokiniai geriau pažins save ir savo bendraamžius, pagilins bendravimo įgūdžius.